

Noteringar från "Luciavandring vid Lida" onsdagen den 9 december 2020

Höstens tredje månadsvandring hade förlagts till Lidas Naturreservat med start och mål vid Lidas Friluftsgård vid sjön Getaren.

Vi var 18 ALP-are som deltog och delade upp oss i två grupper enligt följande:

Grupp 1: Gunnar A, Yvonne G, Åke G, Eva D, Marian D, Aulis V, Staffan J, Anki J och Leif L (guide).

Grupp 2: Erik-Olov C, Sigrid B, Ulla-Britt B, Gullan C, Margit A, Kristina G, Lars S, Päivi R och Sven-Olof R (guide).

Efter en kort historik om Lidatorpet (uppfört 1642), Lida Friluftsgård (uppfört 1946) samt Lida kyrka (uppfört 1957) gav sig grupperna iväg med ca 10 min mellanrum längs Sörmlandsleden i riktning mot Svarvaretorp.

Inledningsvis kunde tre olika färgmarkeringar skönjas längs vägen, dvs på samma väg gick vi på tre olika leder/områden:

Vit = Naturreservat

Blå = Äventyrsstigen (Getaren runt)

Orange = Sörmlandsleden

Men vi skulle successivt lämna alla tre lederna/områden och vandra efter vår egen Lidakarta och sträckning på ca 6,5 km.

Första stoppet gjordes vid Lida Vattenskidklubbs anläggning, som ligger idealiskt vid sjön Getaren. Alldeles intill imponerades vi av en vacker äng med en mindre sandstrand, som lämpar sig bra för en sommarpicknic.

En kort avstickare gjordes senare på en spångad led för att agera fågelskådare i våtmarker. Inga fåglar dök dock upp denna gråmulna decembermorgon. Träskylten på fågelskådarstugan tilldrog sig dock en del intresse med text på latin "Quidquid latine dictum sit, altum videtur" som lär betyda "Allt som sägs på latin låter djupsinnigt".

Svarvaretorp med anor från 1600-talet passerades. Det har funnits två Svarvaretorp, Stora och Lilla. Av Stora S finns bara grunden kvar och det är alltså Lilla S, numera privatägt, som finns kvar.

Efter Svarvaretorp avvek vi från Sörmlandsleden, som på sin väg söderut passerar några kända Botkyrkatorp som Fredriksdal, Rosenberg och Gustavsberg – men de får besökas en annan gång. Vi följde istället vår uppgjorda rutt som nu gick på lättvandrade motionsspår, typiska för Lidaskogen.

Halvvägs och efter ca 1,5 timme var det dags för oss skogsmullar att dra in i skogen och plocka fram matsäcken. Oj, vad gott det smakade!

Torpet Anderslund passerades, här fanns endast spår av grunden och en jordkällare. Anderslund lydde en tid under Rikstens säteri och fungerade då som bostad för arbetarna.

Till avdelningen för roliga och annorlunda företeelser hörde julpyntet med röda julgransbollar som i ansevärd mängd kantade vår vandring. Vi kunde stoppa ned kartan och istället följa julpyntet. Morsomt och Muntert!

Vi närmade oss Lida och leden gick över en höjd som gränsar till Gruvberget. Här bedrevs utvinning av järnmalm fram till 1860-talet av Rikstens säteri. Omfattningen var inte särskilt stor men malmen var högvärdig med en halt på ca 68%. Hela Gruvberget har varierande grad av magnetism.

Avslutningsvis några ord om Lidatorpet som ligger alldeles intill huvudbyggnaden. Torpet uppfördes, som nämnts, 1642 och lydde under Rikstens säteri. Skid- och Friluftsförbundet använde torpet under 1930-talet som friluftsgård fram till 1946 då huvudbyggnaden invigdes av Gösta Frohm, Skogsmullens skapare. Därefter har torpet varit butik och kontor.

VI GICK SEDAN I MÅL UNDER LIDAS EGEN VASALOPPSPORTAL OCH "I FÄDRENS SPÅR FÖR FRAMTIDA SEGRAR" KUNDE NOG HÖRAS!

Vi hade det trevligt hela tiden (närmare 3 timme) och kände oss som dagens segrare. Och för det blev vi belönade med mor Annas (dagens namnsdagsbarn) goda pepparkakor samt känslan av att ljusets drottning Lucia snart var på ingång.

Tullinge 2020-12-11

Leif och Sven-Olof